



گزارش عارضه ی اسپانديلويزيس حاد در سگ نژاد ترير

نويد ضيايي درونکلايي^۱، ابراهيم اميدي کناري^۲، محمد اسدي ايرايي^۳، محمدرضا رودکي سروندياني^۴، محمدمهدی کوهي^۵، آيناز اسلامي آملی^{۵*}

۱. دکتری جراحی دامپزشکی، استادیار، دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی سندج

۲. دامپزشک عمومی، مربی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی بابل

۳. دامپزشک عمومی، عضو باشگاه پژوهشگران و نخبگان جوان

۴. دانشجوی سال سوم مقطع دکتری دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی بابل

۵. دانشجوی سال دوم مقطع دکتری دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی بابل

Aynaz_eslami@yahoo.com

مقدمه: اسپانديلويزيس (Spondylosis) حالتی است که به دنبال تغییرات دژنراتیو در مهره و کاهش فضای بین مهره‌های حاصل میشود. این عارضه را بیشتر در سگه ای پیر مشاهده میکنیم. به این صورت که فشار بر روی شاخه های عصبی به دلایل مختلفی ایجاد میشود. از جمله این عوامل میتوان به استئوفیت ها (دندانهای استخوانی که به صورت غیرطبیعی رشد میکنند). اشاره کرد که با رشد کردن به داخل سوراخهای بین مهره‌های سبب تنگی آن و فشار بر روی شاخه های عصبی میشود. در بعضی موارد این دندانها با به قدری رشد میکنند که میتوانند یک پل کامل بین مهره های مجاور ایجاد نمایند. روش کار: در پی ارجاع یک سگ نژاد تریر ۸ ساله به وزن ۴ کیلوگرم، به کلینیک دامپزشکی شمال واقع در شهرستان آمل، با علائم بالینی درد در ناحیه کمری پس از تهیه گراف رادیولوژی، عارضه اسپانديلويزيس تشخیص داده شد. جهت درمان تصمیم به کاهش وزن حیوان و تجویز داروهای ضد التهاب گرفته شد. بحث و نتیجه گیری: به علت وزن زیاد و عدم نگهداری مناسب، حیوان در سن پایین تری به این بیماری دچار شده است. با اینکه زمانی تصور میشد این عارضه بیشتر در سگ های نژاد بزرگ وجود دارد اما در هر سگی از سن متوسط تا سن بالا میتواند رخ دهد. اسپانديلويزيس در بیشتر سگ ها از سن ۱۰ به بالا شروع به پیشرفت میکند و به نوعی همه ی سگ ها اگر به اندازهی کافی عمر کنند به این بیماری دچار میشوند. بهتر است از تغذیه مناسب و نیز رعایت وزن متعادل در سنین بالا استفاده شود. کلمات کلیدی: اسپانديلويزيس، استئوفیت، سگ تریر

نتایج حاصل از آمیخته گری گوسفند نژاد شال و رومانوف

پورحاجی جلیل^۱، حسین زاده امیرحسین^{۲*}

۱. گروه علوم پایه، دانشکده دامپزشکی دانشگاه گرمسار

۲. دانشجوی دکترای دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه گرمسار

a.h.hosseinzadeh98@gmail.com / drpourhaji@gmail.com

مقدمه: با توجه به سابقه دامداری و دامپروری در ایران که به بیش از هفت هزار سال میرسد صنعت دامپروری به عنوان یکی از زیرمجموعه های زراعت در سطح جهانی و بین المللی از رشد و گسترش چشم گیری برخوردار بوده است و اشتغال زایی، ایجاد ارزش افزوده، تغذیه بشر، سلامت انسان و جامعه و نقش مهم آن در اقتصاد باعث گشته همواره مورد حمایت و توجه دولت ها و کشورهای توسعه یافته یا در حال توسعه قرار گیرد. روش کار: در این مطالعه به منظور بررسی نتایج حاصل از آمیخته گری گوسفندان شال و رومانوف از ۴۰ راس گوسفند نژاد شال و ۶۰ راس گوسفند آمیخته شال و رومانوف طی سال های ۱۳۹۵ تا ۱۳۹۷ استفاده شد. بحث و نتیجه گیری: با بررسی چهار معیار به این نتیجه رسیدیم که میانگین وزن بره ها، میانگین تولید پشم، سن بلوغ و نرخ چندقلوایی در گوسفندان نژاد شال به ترتیب ۳۸ کیلوگرم، ۰.۹ کیلوگرم، ۷ ماه و ۳۵ درصد و در گوسفند آمیخته شال و رومانوف به ترتیب ۳۹ کیلوگرم، ۰.۸ کیلوگرم، ۴ ماه و ۶۵ درصد در دو معیار اول اختلاف معنا داری مشاهده نشد، در سن بلوغ و نرخ چندقلوایی تفاوت معنادار است.

کلمات کلیدی: رومانوف، آمیخته گری، شال، معیار، چندقلوایی